

Ját jinak řečí nemohu.
Z tohoť děkuji Pánu Bohu,
nebt' jest ten dar od něho dán.
Budiž pochválen ten nebeský Pán!

JIŽ TAK VYMYŠLENÝ KVĚT

jako ruože prokvívá,
Kdež ta ruože prokvívá,
odtud mému srdci svítá.

Protož, milá radosti
i mé milé utěšení,
vězíž, žeť již od tvé milosti
mé všecko pomýšlení,

ačť sem nesměl pověděti,
ostydaje se tvé milosti.
Protož, milá, rač věděti,
žeť sem tvojoj vždy v uostavnosti.

Mnohokrát lidem k libosti
činím dobrú mysl sobě;
ačť mi to na myslí nenie,
tohoť chovám při sobě.

Ach, nešťastná žalosti,
bych tě věděl komu dáti!
Již tebe mám přieliš dosti,
ujalás mě k své libosti.

Žalosti, mníš, by moc měla,
že mě vždy chceš umořiti.

Byť jediná paní ráčila,
tať mi to muož zrušiti.

Ale onaf snad tomu ráda jest,
že já smutný po ní tůžím.
Dnes to beru na svú vieru,
žeť jí nade všechny služím.

DŘEVO SE LISTEM ODIEVÁ,

slavíček v kerku spievá.
Máji, žaluji tobě,
a méť je srdce ve mdllobě.
Zvolil sem sobě milú,
ta tře mé srdce pilú.
Pila řeže, ach bolí,
a tvójt' budu, kdeť sem koli.
Srdečko, dívím se tobě,
že nechceš dbáti o sobě.
Tvá radost, veselé hyne
pro tu beze jmene.

Ačť bych já ji zmenoval,
mnohýť by mě štrafoval
a řka: Proč ty tak slůžiš,
čemu se milostí chlubiš?
Neustavičný milovník
jako u cesty řepík,
k čemu se koli přičiní,
a tomu všemu uškodí.
Ktoť sem, tenž nosím pilu,
ját' mám najkrašší milú,